

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
 Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
 Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannsvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
 2103212713 - 2103212107
 e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 65ο - ΤΕΥΧΟΣ 703 ●
 ● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2023 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτιαν του κόσμου» (Ίωάν. ά΄ 29) ●

Προσδοκῶ ανάστασιν νεκρῶν

Πί προσδοκούσε ή μάνα εκείνη τής Ναϊν; Τή συμπαράστασι του κόσμου; Τήν είχε: «Καί όχλος τής πόλεως ίκανός ήν σύν αύτῇ» (Λουκ. ζ΄ 12). Σάν νά τής έλεγε ό κόσμος:

—Μάνα, πονεμένη μάνα! Δέν είσαι μόνη. Μαζί σου είμαστε όλοι. Στο πλάϊ σου στεκόμαστε. Ό πόνος σου, πόνος μας. Τό πένθος σου, πένθος μας. Άκούμε όλοι τόν λόγο τής Άγίας Γραφής: «Κλαίειν μετά κλαιόντων και χαίρειν μετά χαιρόντων» (Ρωμ. ιβ΄ 1).

● Τί προσδοκούσε τήν ώρα εκείνη ή μάνα τής Ναϊν; Προσδοκούσε νά είχε δίπλα της τόν άγαπημένο της σύζυγο και πατέρα του παιδιού της. Μά τό μονοπάτι προς τά μνήματα πριν λίγο καιρό τό είχε ξαναβαδίσει. Ήταν χήρα μάνα. Μεγάλωνε μονάχη τή μοναδική της έλπίδα, τόν μονάκριβο γιού της. Δέν είχαν άκόμα στερήσει τά δάκρυα για του άνδρός της τόν θάνατο, και ξανάγιναν τά μάτια της πηγές δακρύων πικρών. «Ίδού τεθνηκώς υίός μονογενής τῆ μητρί αυτού, και αύτη ήν χήρα» (Λουκ. ζ΄ 12).

● Τί νά προσδοκῶ έγώ, ή δόλια μάνα; λέει και ξαναλέει ή χήρα τής Ναϊν μέσα στα αναφιλητά της. Λόγια συμπάθειας; Τά έχει. Ό κόσμος δέν είναι σκληρός. Λυγίζει και συμπαραστέκεται. Βάλσαμο ή αγάπη του κόσμου!

● Τί νά προσδοκῶ πλέον στη ζωή; Έσβησε και ή τελευταία μου έλπίδα.

● Μά ξαφνικά ή μάνα εκείνη και κάθε μάνα και κάθε πονεμένος και κάθε βαρεια άρρωστος, αλλά και κάθε πιστός, άκούει τόν λόγο τής μεγάλης προσδοκίας. Τόν βροντοφωνάζουμε κι έμεις στο Σύμβολο τής πίστεως: «Προσδοκῶ ανάστασιν νεκρῶν και ζωήν αιώνιον».

● Καλή είναι ή προσδοκία ενός καινούργιου φαρμάκου, που θα εξαλείψει

τόν ὄγκο τοῦ καρκίνου, πού θά σκοτώσει τόν ἰό, πού θά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τόν ἐφιάλτη μιᾶς παιδημίας. Μά κι ἂν ἔρχεται τό νέο φάρμακο καί ἂν ἡ θεραπεία ἢ πρόσκαιρη γίνη γεγονός, οἱ πιστοί χριστιανοί προσδοκοῦν κάτι ἄλλο: *Τόν θάνατο τοῦ θανάτου!* Προσδοκοῦν ζωή χωρίς τέρμα. Προσδοκοῦν *ἀνάστασι νεκρῶν*.

• Καί ἡ προσδοκία αὐτή γίνεται πραγματικότητα. Ἡ χήρα ἐκείνη τῆς Ναὶν ἀκούει δύο *ἀπροσδόκητες* προστακτικές.

• Ἡ μία: Στέκει μπροστά της ὁ Χριστός καί τῆς λέει: «*Μὴ κλαῖε!*». Μὴν κλαῖς, μάνα!

—Ποιός εἶσαι σύ, πού μου ταράζεις τό θρήνο; Τί εἶναι αὐτό πού μου προστάζεις;

—Εἶμαι ἡ *προσδοκία τῆς ζωῆς*. Ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν. Ἡ προσδοκία τῆς χαρᾶς. Εἶμαι Ἐκείνος, πού σ' ὄλους τούς πονεμένους παραγγέλλω: «*Καί ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται*» (Ἰωάν. 1στ' 20). Εἶμαι ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Οὐράνιου Πατέρα. Εἶμαι ἡ Χαρά τοῦ κόσμου! Ἐγώ εἶμαι, ὁ Ἰησοῦς Χριστός! Ἐγώ εἶμαι, ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάστασις!

—Μάνα! Μὴ κλαῖς!

—Πάλι μου τό ξαναλές; Πῶς νά μὴν κλαίω; *Μονογενῆ* τόν εἶχα τόν υἱό μου καί πέθανε...

—Ναί, μάνα! Ἐχω ἐγώ τό δικαίωμα, ἀλλά καί τή δύναμι: τό κλάμα νά στό κάνω χαρά: τή νυχτιά νά στήν κάνω ἐλπίδα φωτεινή. Τό ξέρω, ἀνθρώπινα δέν μπορεῖ νά μὴ κλαῖς. Μαῦρο τό πέπλο τῆς συννεφιάς τοῦ πόνου πού σέ σκεπάζει. Μά, νά, τούτη τήν ὥρα ὁ Ἥλιος τῆς ζωῆς διώχνει τήν καταιχινιά. Ροδίζει ἡ αὐγή μιᾶς καινούργιας

μέρας. Ἦρθε ὁ Ἥλιος, αὐτός ὁ Ἥλιος πού διώχνει γιά πάντα τό σκοτάδι τοῦ θανάτου. Ἐγώ εἶμαι τό *Φῶς τοῦ κόσμου*...

—Μάνα! σάν νά συνεχίζη ὁ Χριστός, εἶμαι ἡ *προσδοκία τῆς χαρᾶς*. Σταμάτα, λοιπόν, νά κλαῖς...

• Μετά τήν πρώτη ἀπροσδόκητη προστακτική, ὁ Χριστός πλησιάζει τό σκῆνωμα τοῦ νεκροῦ νέου. **ΣΤΟΠ!** Σταματήστε τή νεκροφόρο πορεία. Μέχρις ἐδῶ ἦταν ὁ θάνατος. Ἀπό δῶ καί πέρα τόν λόγο τόν ἔχει ἡ *ἀνάστασις*. Τέλος θανάτου, ἀρχή ζωῆς! Αὐτό εἶναι ὅ,τι καλοῦμε θάνατο! Ἦρθε ἡ προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως. Καί ἀκούγεται ἡ θεϊκή προσταγή τοῦ Νεκρογέρτη Ἰησοῦ Χριστοῦ: «*Νεανίσκε, παιδί μου, παλληκάρι μου, σοί λέγω, ἐγέρθητι!*»

• Αὐτό εἶναι ὁ Χριστός: Ἡ Ἀνάστασις! Καί στό δικό Του πρόσταγμα ἐγώ καί σύ ἀπαντᾶμε: «*Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν...*»! Τήν περιμένουμε. Μέ βεβαιότητα 1.000%! Θά ἀναστηθοῦν ὄλοι οἱ νεκροί. Ἀπό τώρα ἡ προσδοκία εἶναι γεγονός!

—Νά προσδοκᾶτε τή *χαρά*. Θά ἔλθῃ.

—Νά προσδοκᾶτε τή *λύτρωσι*. Θά ἔλθῃ.

—Νά προσδοκᾶτε τό γύρισμα τῶν *παρασυρμένων* παιδιῶν μας. Θά ἔλθῃ.

—Νά προσδοκᾶς τόν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό. Θά ἔλθῃ.

«*Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. Ἀμήν*».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης

Χρονογράφημα

Βρεφικός διάλογος

—Φίλε, μ' ἀκοῦς;...

—Σ' ἀκούω. Τί γίνεσαι; Πῶς καί μέ θυμήθηκες;

—Κατ' ἀρχάς, γειά σου. Μήπως σέ ξύπνησα;

—Τόν εἶχα πάρει λιγάκι. Μά λέγε, τί κάνεις;

—Μεγαλώνω. Ἐσύ πῶς πᾶς;

—Καλά! Βλέπω, μέ φροντίζουν. Δέν μπορῶ νάχω παράπονο.

—Μπράβο, μπόμπιρα. Πότε θά συναντηθοῦμε ἀπό κοντά;

—Τί λές; Δέν θά γίνει κι αὐτό; Σύντομα θά σαλτάρουμε ἀπό δῶ μέσα, ποῦμαστε κλεισμένοι. Ἄσε, νά φτιάξουν καλά τά πόδια μας, καί τότε θά δεῖς...

—Τί ἔχει νά γίνει!... Θά τούς τρελλάνομε ὅλους μέ τίς φωνούλες μας, μέ τίς χαρές μας, μέ τίς τρέλλες μας.

—Χά χά... Τί ἔχει νά γίνει!....

.....

—Ἔ, φίλε! Φίλε, ἀκοῦς;.... Γιατί δέν ἀπαντᾷς;....

Διακόπηκε ἀπότομα ἡ συνομιλία.

* * *

Τί νομίζετε; Κινητά ἔχουν μόνο οἱ μεγάλοι; Ἐχουν καί οἱ μικροί. Νά δεῖς τί γίνεται στά σχολεῖα. Ὑποχρεώνεται ὁ δάσκαλος ἢ ὁ καθηγητής νά κάνουν ἡσυχία, γιατί χτύπησε, λέει, τό κινητό τοῦ μαθητῆ. Καί πρέπει ὅλοι ν' ἀκίνητοποιηθοῦν, γιά νά μιλήσουν τά ... κινητά!

Μά ὁ παραπάνω διάλογος δέν ἔγινε μέ κινητό. Ἐγινε μέ.... ὑπέρηχο! Πρόκειται γιά κουβέντα ἀνάμεσα σέ δύο κυοφορούμενα ἔμβρυα, γιά δύο ἀνθρωπάκια ζωντανά, τόσα δά μικρά, μά ζωντανά.

Γιατί, δηλαδή; Ἀμφιβάλλετε; Δέν ἔχουν τά ἀγέννητα βρέφη τή δική τους νοηματική; Δέν ἔχουν τή δική τους ἀντίδραση; Δέν ξέρουν νά κλωτσᾶνε;

Μήπως δέν πιστεύετε, ὅτι «ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς»; Ὅτι μέ τή δική του γλῶσσα μίλησε ὁ Ἰωάννης; Ὅτι μίλησε μέ τόν τρόπο του, σάν πῆρε εἶδησι τό Θεϊκό βρέφος, πού βρισκόταν μέσ' στήν Παρθένο Θεοτόκο;

Λουλούδι μέ λουλούδι μιλάει.

Ἄγγελουδι μ' ἀγγελουδι κουβεντιάζει.

Καί τά παιδιά μιλάνε. Πόσα θάχαμε νά διηγηθοῦμε ἀπό τή ζωή μας στή διάρκεια τῆς κήσης;

—Ὑπερβολή! θά πεῖτε σεῖς.

—Εὐλαβῆ φαντασία, θά τῷλεγα ἐγώ.

Ὑπάρχουν πράγματα καί καταστάσεις, ἐμπειρίες καί συνθήκες, πού ὅλοι ἀνεξαιρέτως τίς ζήσαμε, μά πού δέν μποροῦμε νά τίς περιγράψουμε.

Ποιός, δηλαδή, ἀμφιβάλλει, πῶς ἦρθε σέ τοῦτο τόν κόσμο, ζώντας προηγουμένως τόν πρόλογο τῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ φιλοξενία μας μέσα στή μήτρα τῆς καλῆς μας μητέρας;

Ὁ πρόλογος τῆς πορείας μας κράτησε ἐννιά μῆνες.

Θάρθει σίγουρα καί ὁ ἐπίλογος τῆς ἐπίγειας πορείας. Εἶναι ἡ ἄλλη ζωή. Ἐκεῖνη θά κρατήσῃ αἰώνια.

Καί ὅπως δέν μποροῦμε νά περιγράψουμε τόν πρόλογο τῆς ζωῆς μας, τό πῶς ζήσαμε στήν κυοφορία μας, ἔτσι δέν μποροῦμε νά περιγράψουμε καί τόν ἐπίλογο τῆς ζωῆς μας, τήν καρποφορία μας.

Ἀμφισβητεῖς, ὅτι ὑπῆρχες πρῖν ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς γέννησής σου; Ἐτσι νά μήν ἀμφισβητεῖς καί γιά τό ὅτι θά ὑπάρχεις καί

μετά τήν ἡμερομηνία τοῦ θανάτου σου...
Ἄμφιβάλλεις γιά τό ζωντανό πρόλογο τῆς
ζωῆς; Μήν ἀμφιβάλλεις καί γιά τό ζωντανό
ἐπίλογό της.

***

Ἦς ξαναγυρίσουμε στήν τηλεφωνική ἢ
μαῖλλον τήν ὑπερηχητική ἐπικοινωνία τῶν
δύο πιτσιρικάδων, τῶν μικρῶν παιδικῶν
ἀγγέλων, πού ἐτοιμάζουν τά φτερά τῆς ὑ-
παρξῆς τους, γιά νά πετάξουν στά κλωνά-
ρια τῆς ἐπίγειας ζωῆς.

—Γιατί, ἀγοράκι, διακόπηκε ἡ προχτε-
σινή μας συνομιλία; Συνέβηκε τίποτε ἔκ-
τακτο;

—Διακόπηκε, φίλε μου, ἡ ἐπικοινωνία
μας! Ποῦ νά στά λέω! Μέ ἔφερε ἡ μάνα μου
στό γιαντρί. Κι ἄθελά μου ἄκουσα τή συζή-
τησή τους. Θέλει, λέει, νά μέ παραδώσει
στό γιαντρί...

—Γιατί; Ἔχεις τίποτε; Πρέπει νά σέ
γιαντρέψουν;

—Τί νά μέ γιαντρέψουν; Νά μέ σκοτώ-
σει θέλει ὁ γιαντρός.

—Ποιός; Ὁ γιαντρός; Γιά νά σκοτώ-
νουν; γι' αὐτό εἶναι οἱ γιαντροί;

—Δέν ξέρω γιατί εἶναι οἱ γιαντροί. Ἐγώ
τή μάνα μου ἄκουσα...

—Τί τοῦπε, δηλαδή;

—Δέν τό θέλω, γιαντρέ! Εἶναι ἀνεπιθύ-
μητο. Δέν τό θέλω! Πάρτο μου.

—Κι ἐκεῖνος;

—Καλά, κυρά μου, τῆς εἶπε. Ἄλλωστε
καί τό κράτος μᾶς ἐπιτρέπει νά σφάζουμε
παιδιά. Γιατί δηλαδή νά μή σφάξω καί τό
δικό σου;...

—Δέν σ' ἄκουσα καλά... Θά σέ σφάζει;
Ἡ μάνα σου;... Ὁ πατέρας σου;... Ὁ γιαν-
τρός;... Τό κράτος;... Θά σέ σφάζουν;...

.....

—Ἐλα! Φίλε, γιατί δέ μιλάς; Ἐλα! Μ'
ἀκοῦς;... Μ' ἀκοῦς;... Ποῦ εἶσαι; Γιατί δέ
μιλάς;... Γιατί;...

.....

—ᾠ Θεέ μου! Πάει ὁ φίλος μου. Βου-
βάθηκε. Τοῦ κλέφανε τή ζωούλα. Τό σφά-
ξανε τό παιδί. Δολοφόνοι! Δολοφόνοι! Δο-
λοφόνοι!...

***

Ὁ ἀντίλαλος τῆς κραυγῆς τοῦ ἀγέννη-
του παιδιοῦ ραγίζει τήν καρδιά μου:

—Δολοφόνοι! Δολοφόνοι! Δολοφόνοι!

Δέν μπορῶ νά συνεχίσω... Δέν μπορῶ.
Φεύγω. Πάω νά κλάψω... Δέν ἀντέχω.
Σάν αὐτό τό παιδί σφάζονται ἄγρια κάθε
χρόνο στόν τόπο μου περίπου 250.000 παι-
διά. Τό ἀκοῦτε; Ἀκοῦτε πόσες χιλιάδες
παιδιά σφάζονται κάθε χρόνο;

Θέλω νά κλάψω γιά τό θάνατο τοῦ πο-
λιτισμοῦ.

Θέλω νά κλάψω γιά τίς φόνισσες μανά-
δες.

Θέλω νά κλάψω γιά τούς παιδοκτόνους
πατεράδες.

Θέλω νά κλάψω γιά τό θάνατο τῆς Ἑλ-
λάδας.

Θέλω νά κλάψω...

Πῶς θά τά ζήσω;

«Τίς σοι θρέψει τά παιδιά, μεριμνᾶς; Ὁ
πατήρ τῶν ὀρφανῶν. Τίς γάρ αὐτά ἔδω-
κεν, εἶπέ μοι; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ λέγοντος ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις,
“Οὐχί ἡ ψυχὴ πλείων ἐστὶ τῆς τροφῆς καί
τό σῶμα τοῦ ἐνδύματος”; (Ματθ. στ' 25)».

Χρυσόστομος. *Ε.Π.Ε.* 22,480

Μετάφρασις

Ποιός θά σοῦ θρέψη τά παιδιά; Γι' αὐτό
ἀγχώνεσαι; Ὁ πατέρας τῶν ὀρφανῶν.
Γιά πές μου, ποιός σοῦ τά ἔδωσε; Δέν
ἀκοῦς τόν Χριστό, πού λέει στά Εὐαγγέ-
λια: «Ἡ ζωὴ δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό
τήν τροφή καί τό σῶμα δέν ἀξίζει περισσό-
τερο ἀπό τό ροῦχο»;

Ἡ ἐπισκοπικὴ σκυτάλη

Παραιτήθηκε ὁ Μητροπολίτης
Φλωρίνης Θεόκλητος

Ἡ Φλώρινα δέχτηκε πλούσιες τίς εὐλογίες ἀπὸ τὸν Ποιμένα Χριστό. Ἀξιώθηκε τὸ 1967 νὰ ὑποδεθῇ ἐπίσκοπο καὶ μητροπολίτη τὸν θρυλικὸ πατέρα **Αὐγουστῖνο Καντιώτη**. Δέν ἦταν ὁ π. Αὐγουστῖνος μόνο ὁ θερμουργὸς κήρυκας, ὁ **πρύτανις τῶν ἱεροκηρύκων**, ὁ «μπουρλοτιέρης», πού μ' ἓνα του κήρυγμα μποροῦσε ν' ἀνάψη τὴ φλόγα τοῦ Οὐρανοῦ σέ ἑκατοντάδες ψυχές. Ἦταν καὶ ὁ στοργικὸς πατέρας καὶ ποιμένας.

Τὸ 2000 παραιτήθηκε, λόγω γήρατος. Καὶ τὴ σκυτάλη τῆς ζηλευτῆς πλέον Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας τὴν παρέδωσε στὸν ἀγαπητὸ του πρωτοσύγκελλο π. Θεόκλητο (Πασσαλῆ), πρώτη του χειροτονία (1967).

Πολλές ἀρετές κοσμοῦν τὸν ἐπίσκοπο καὶ μητροπολίτη **Φλωρίνης Θεόκλητο**. Εὐγένεια, καλωσύνη, ἀγάπη, ἐπιμέλεια στὴ διοίκησι, ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον, συνεχεῖς ἐπισκέψεις στοὺς Ναοὺς τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν.

Ἐφτασε ὅμως ἡ ὥρα νὰ παραδώσῃ καὶ ὁ δεῦτερος σπουδαῖος Φλωρίνης, ὁ π. Θεόκλητος τὴ σκυτάλη σέ νεώτερο ἐπίσκοπο. Ἡ ἡλικία του προχωρημένη (91 ἐτῶν). Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔχει διαύγεια πνεύματος, καλὴ κοινωνία καὶ ἐπικοινωνία, τακτοποίησι διοικητικὴ τῆς Μητροπόλεώς του. Ἐκεῖνο, πού τὸν ὠδήγησε σέ παραίτησι ἦταν ἡ ἀδυναμία στὰ πόδια. Ὅλοι εὐχονται νὰ τοῦ δῖνῃ ὁ Κύριος τὴν χάρι του. Καὶ ὁ γράφων

τό παρὸν ξεχωριστὰ τοῦ εὐχεται: Τὴν ἀνυπόκριτο ἀγάπη του καὶ τὸ μελίχιον ὕφος του νὰ τὸ διατηρήσῃ μέχρι τέλους. Δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια τὸ κείμενο τῆς παραίτησέος του.

Δ. Γ. Α.

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί.

Ἐχων πλήρη συνείδησι καὶ σώας τὰς φρένας, διακατεχόμενος δέ ὑπὸ φόβου Θεοῦ καὶ βαθείας ἐπιγνώσεως τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης, ἣν ἐπωμίσθην κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας μου, ἀπευθύνομαι πρὸς Ὑμᾶς, τὴν Ἀνωτάτην Διοικητικὴν Ἀρχὴν μου, διὰ νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησί μου ἐκ τῶν εὐθυνοφόρων ὑψηλῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων μου.

Ἡ ἀπόφασίς μου αὕτη ἐλήφθη οὐχί ἐκ τινος ἐξωτερικῆς βίας ἢ ἐπιδράσεως, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τοῦ γήρατος, τὸ ὅποιον ἡμέραν καθ' ἡμέραν μοῦ στερεῖ τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν πολυποικίλων ἀρχιερατικῶν καθηκόντων μου δυνάμεις.

Κατόπιν, λοιπόν, πολυμήνου ἐμπόνου προσευχῆς, προβαίνω εἰς τὴν συνειδητὴν ἐκουσίαν καὶ ἀβίαστον ὑποβολὴν τῆς παραίτησέος μου πρὸς τὸ ἱερόν Σῶμα τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ ἡμερομηνίαν ἰσχύος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ μέ τὴν παράκλησιν ὅπως αὕτη γίνῃ ἀποδεκτὴ.

Φρονῶ, ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου αὕτη θά διευκολύνῃ τὴν εὐρυθμον καὶ ἀρτιωτέ-

ραν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, τὴν ὁποίαν ἐξ ὅλης καρδίας ἠγάπησα καὶ θυσιαστικῶς, πλέον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, διηκόνησα τριάκοντα τρία ἔτη ὡς ἱερομόναχος καὶ εἴκοσι τέσσερα σχεδόν ὡς ἐπίσκοπος.

Ἄλλωστε ἔχω ἀκλόνητον τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι εἴμεθα **σκυταλοδρόμοι** ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὅτι ὁ εἷς παραδίδει τὴν σκυτάλην εἰς τὸν ἕτερον, ἅπαντες «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν». Τὴν σκυτάλην, λοιπόν, τῆς διαποιμάνσεως τῆς ἱστορικῆς ταύτης Μητροπόλεως παραδίδω μετὰ συγκινήσεως εἰς τὸν ἐκλεχθησόμενον διάδοχόν μου, ὁ ὁποῖος εὐχομαι νὰ κοσμηῆται μὲ ἅπαντα τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Παρακαλῶ δὲ ἀδελφικῶς τὴν Ἱεραρχίαν, ὅπως κατὰ τὰς ἐπικειμένους Ἀρχιερατικὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, ἐπιβλέψη καὶ ἐπὶ τοὺς διακονοῦντας θυσιαστικῶς ἐν αὐτῇ ἀξίους Ἀρχιμανδρίτας, ἡμετέρους συνεργάτας.

Ἐν κατακλείδι, θά ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὰς θερμότερας εὐχαριστίας μου πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, τὸν συνετόν καὶ διακριτικόν Πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ σεπτὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀρίστην, φιλάδελφον συνεργασίαν καὶ συμπόρευσιν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα τῆς ἀρχιερατικῆς μου διακονίας καὶ νὰ ἐκζητήσω ἐκ πάντων συγχώρησιν διὰ τυχόν σφάλματά μου.

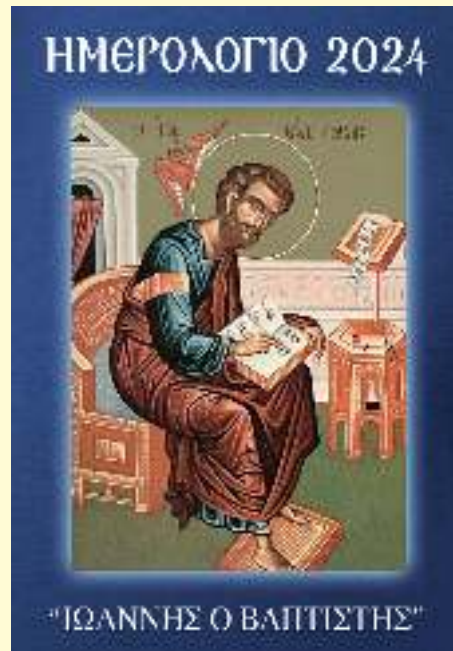
Μνημονεύω εὐγνωμόνως τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου μου, κυροῦ Αὐγουστίνου, τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός, ὡς καὶ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Χριστοδούλου, διὰ τὰς πολλὰς εὐεργεσίας πρὸς τὸ ταπεινὸν πρόσωπόν μου.

Παρακαλῶ, Μακαριώτατε καὶ ἅγιοι Συνοδικοί, εὐλογήσατε τὴν ἔξοδόν μου ἐκ τῆς ἐνεργοῦ διακονίας μου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ τὴν εἴσοδόν μου εἰς τὴν προετοιμασίαν διὰ τὴν Οὐράνιον Πατρίδα. Ἡ εὐγνωμοσύνη μου πρὸς Ὑμᾶς ἔσται διαρκής.

Εἰς δὲ τὸν Κύριόν μου, τὸν Ὅποιον ἠράσθην καὶ ὀλοκαρδίως διηκόνησα, ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Ἡμερολόγιο ἔτους 2024

Ἀφιερωμένο στὸν εὐαγγελιστὴ Λουκά, τὸν ἰατρό, τὸν συνέκδημο τοῦ Παύλου, τὸν συγγραφέα τοῦ τρίτου Εὐαγγελίου καὶ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιά περισσότερα (πάνω ἀπὸ 30) γίνεται ἔκπτωσης 30%.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Γιά τόν Ἀντίχριστο δέν μιλάει ἡ Ἀποκάλυψις

Ο Ἀντίχριστος, ὁ Διάβολος καί τὰ ὄργανά του, κατάφερε νά κάνη πολλούς «χριστιανούς» νά μή βλέπουν στήν Ἀποκάλυψι τόν **Χριστό**, πού φανερώνεται σέ κάθε κεφάλαιο καί στίχο της, ἀλλά νά βλέπουν σ' ὅλες τίς γραμμές τῆς Ἀποκαλύψεως τόν... Ἀντίχριστο!

— Ἀλήθεια, μοῦ εἶπε κάποιος, πού τοῦ εἶχαν «σφραγίσει» τόν ἐγκέφαλο μέ τόν (ἀνύπαρκτο βέβαια) Ἀντίχριστο τῆς Ἀποκαλύψεως, ἀλήθεια, εἴσθε σίγουρος, ὅτι στήν Ἀποκάλυψι δέν ὑπάρχει ἡ λέξις Ἀντίχριστος;

— Ἀσφαλῶς! Ἄν σύ νομίζης, ὅτι ὑπάρχει ἡ λέξις Ἀντίχριστος στήν Ἀποκάλυψι, βρές μου τό σχετικό χωρίο.

— Ἀφήστε με, μοῦ εἶπε, νά φάξω καί μετά ἀπό λίγες μέρες θά τό ἔχω βρῆ...

— Καλέ μου φίλε, ἐγώ τώρα θά σοῦ βρῶ τό ὄνομα Ἀντίχριστος. Ὁ Ἰωάννης δέν ἔγραψε μόνο τήν Ἀποκάλυψι. Ἐγραψε καί τρεῖς «Καθολικές» Ἐπιστολές. Στίς δυό μιλάει γιά **πολλούς Ἀντιχρίστους**. Καί δέν τούς περιμένει μόνο στό μέλλον. Ἦδη ἔχουν ἔλθει πολλοί καί θά ἔρχονται καί ἄλλοι. Α' Ἰωάν. β' 18-20. 22-23. δ' 3. — Β' Ἰωάν. δ' 3.

Ἵσοι μιᾶνε γιά συγκεκριμένο Ἀντίχριστο, ἐξαπατοῦν τούς ἀνθρώπους. Προσοχή νά μή πλανηθοῦμε! «**Πολλοί γάρ ἐλεύσονται** -λέει ὁ Κύριος- **ἐπί τῶ ὀνόματί μου λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμι καί ὁ καιρός ἤγγικεν**» (Λουκ. κα' 8).

Τά δύο χρονικά μόρια, τό «**νῦν**» καί τό «**ἤδη**», πού ἀναφέρονται στούς λόγους τῶν ἀποστόλων Παύλου καί Ἰωάννου σχετικά μέ τήν ἔλευσι ἀντιχρίστου, φανερώνουν ὅτι **πάντοτε ὑπῆρχαν ἀντίχριστοι** στόν κόσμο.

— «**Τό μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας**».

— «**Καί νῦν ἀντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν**».

• Ποιός λέγεται «**ἀντίχριστος**»; Φαίνεται ἀπό τήν ἴδια τή λέξι. Ἐκεῖνος πού ἀρνεῖται τόν Ἰησοῦ Χριστό καί ἐργάζεται πολεμώντας τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Εἶναι ὁ μέγας **φεύστης** καί ἀπατεώνας, διότι ἀρνεῖται τή μεγαλύτερη ἀλήθεια, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός· ὁ Θεός πού ἐγινε ἀνθρώπος· ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού σαρκώθηκε γιά νά καταστή Μεσσίας, Σωτήρας τοῦ κόσμου.

• Τόν ὀρισμό τοῦ τί εἶναι ἀντίχριστος, τόν δίνει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «**Τίς ἐστίν ὁ φεύστης εἰ μή ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν**» (Α' Ἰωάν. β' 22). Πόσοι εἶναι οἱ πολέμιοι τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου Του, οἱ λεγόμενοι ἀντίχριστοι; Πολλοί, ἀναρίθμητοι. Πουθενά στήν Καινή Διαθήκη δέν ἀναφέρεται **ἕνας μόνο ἀντίχριστος**, τόν ὁποῖον μάλιστα περιμένουμε!!!...

• Ὁ Ἰωάννης μιλάει γιά **ἕναν** ἀντίχριστο καί γιά **πολλούς** ἀντιχρίστους. Ὁ ἕνας: Ὁ Διάβολος εἶναι ὁ **ἀρχιαντίχριστος**· αὐτός πηγαίνει πάντοτε κόντρα στόν Χριστό. Αὐτός πλανᾷ τήν οἰκουμένη.

(τελικά ὁ φίλος μου, πού ἐπέμενε, ὅτι ἡ Ἀποκάλυψις ἔχει τόν ὄρο Ἀντίχριστος θά ἔφαχνε ἀκόμα, ἂν τελικά δέν τόν ἐπεσκίαζε ἡ χάρις τῆς ταπεινοφροσύνης. Μέ σεβασμό ἐνέσκυψε στά χωρία τοῦ Ἰωάννου, πού τοῦ ὑπέδειξα, καί διαπίστωσε ὅτι ὑπῆρχαν, ὑπάρχουν καί θά ὑπάρχουν πάντοτε **πολλοί ἀντίχριστοι**).

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πρεσβύτεροι (χωρίς όφφίκια)

Τα μέλη της Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὀφείλουμε νά ἐπανέλθουμε στήν πηγή τῆς λειτουργικῆς μας παραδόσεως. Καί αὕτη εἶναι ἡ Καινή Διαθήκη. Νά ξαναχρησιμοποιήσουμε τά ὀνόματα τῶν λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καθορίζει στήν Ἁγία Γραφή: **Διάκονος - Πρεσβύτερος - Ἐπίσκοπος**. Δέν γνωρίζει ἡ Καινή Διαθήκη, δηλαδή τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ἡ «τάξις» τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ἄλλους τίτλους, καί μάλιστα βαρύνδουπους.

- Δέν γνωρίζει π.χ. ἀρχιδιάκονο ἢ πρωτοδιάκονο. Ἀρχετός καί ιερός εἶναι ὁ τίτλος **«διάκονος»**, ἀφοῦ αὐτός στολιζει τήν σωτηριώδη ἀποστολή τοῦ ἴδιου τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ, πού ἦλθε στόν κόσμο ὡς «διάκονος». Ἦλθε «ὄχι διακονηθῆναι, ἀλλά διακονῆσαι» (Ματθ. κ' 28).

- Δέν γνωρίζει ἡ Ἐκκλησία ἄλλο τίτλο γιά τόν δεύτερο βαθμό τῆς ιερωσύνης. Ἕνας ὁ τίτλος: **Πρεσβύτερος**. Οἱ ἀπόστολοι «ἐχειροτόνησαν κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους» (Πράξ. ιδ' 23).

- Ἐμεῖς σήμερα τόν πρεσβύτερο τόν ἀποκαλοῦμε καί **«ιερέα»** καί, κατά τό λαϊκώτερο, **«παπᾶ»**. Δέν εἶναι κακό, οὔτε πρόκειται γιά λάθος. Ἡ εὐλάβεια τῶν πιστῶν χρησιμοποιεῖ καί τό ἰδίωμα «ιερέας» καί τό προσωνύμιο «παπᾶς». Ἀλλά γιά τήν ἀγιοπνευματική ἀκρίβεια ὀφείλουμε νά τονίζουμε, ὅτι ἡ ἰδιωνυμία **«ιερεῖς»** στήν Καινή Διαθήκη πουθενά δέν προσδίδεται στόν λειτουργό τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως. Τίς ἐλάχιστες φορές, πού βλέπουμε στήν Καινή Διαθήκη ὡς θρησκευτικό τίτλο τό «ιερεῖς», αὐτός ἀναφέρεται στους «ιερεῖς» τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἄλλοτε ἐπαινετικά, ὅπως στό πρόσωπο τοῦ Ζαχαρία (Λουκ. α' 5), καί ἄλλοτε καταδικαστικά, ἀφοῦ οἱ «ιερεῖς» τοῦ νόμου εἶχαν τήν τότε ιερωσύνη, ἀλλά δέν εἶχαν καλωσύνη (Λουκ. ι' 11), ὅπως ἐπίσης πολλοί «ιερεῖς» τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ εἶχαν συστρατευθῆ στους κατοποιοῦς, πού Τόν σταύρωσαν.

- Ἡ λέξις **«ιερεῖς»** στήν Καινή Διαθήκη προσιδιάζει σέ ἕνα μόνο πρόσωπο: Στό Θεάνδρικό Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁ μοναδικός «ιερεῖς»: «Σύ ἱερεῖς εἰς τόν αἰῶνα κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ» (Ἐβρ. ε' 5). Εἶναι Αὐτός, πού τέλεσε τήν λυτρωτική λειτουργία στήν **ἁγία Τράπεζα** τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ Χριστός εἶναι, πού προσφέρει καί προσφέρεται. Μόνο Αὐτός παρέδωσε τόν ἑαυτό Του **«εἰς θάνατον, διά νά ζῆσῃ ὁ κόσμος»**. Μόνο Αὐτός παραδόθηκε γιά νά θυσιασθῆ **«ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας»**.

Ἡ λειτουργία τῆς Καινῆς Διαθήκης τελέστηκε **«ἅπαξ»** καί **«εἰς τό διηνεκές»** καί **«παντελές»** (Ἐβρ. ζ' 3. 25). Μία φορά σταυρώθηκε, ἀλλ' ἡ σωτηριώδης προσφορά Του ἰσχύει γιά πάντα, μέχρι τή συντέλεια τοῦ κόσμου.

- Ἐμεῖς μέσα στήν Ἐκκλησία στή θέσι τοῦ μοναδικοῦ ιερέως ἔχουμε τόν

«πρεσβύτερο». Ἄρκεϊ αὐτό. Τά ἄλλα, πού ἔχουν προστεθῆ ὡς «ὄφφικια», ὄχι μόνο δέν χρειάζονται, ἀλλά καί προκαλοῦν ἀντιζηλίεις, καί δημιουργοῦν ἐγωιστικές ἐπιδείξεις.

- Ἐμεῖς μέσα στήν Ἐκκλησία ἔχουμε τόν «πρεσβύτερο». Δέν προσθέτει τίποτε ἀπολύτως τό «**πρωτοπρεσβύτερος**» ἢ τό «**ἀρχιμανδρίτης**». Ὅταν συλλειτουργοῦν περισσότεροι τοῦ ἑνός πρεσβύτεροι, οἱ κατά σειράν θέσεις τους δέν ἐξαρτῶνται ἀπό τό ἐπιγονάτιο τοῦ «οἰκονόμου» ἢ ἀπό τόν ἐπιστήθιο σταυρό τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου ἢ ἀπό τό ἐπανωκαλύμμαχο τοῦ ἀρχιμανδρίτη. Οἱ κατά σειράν θέσεις τους ἐξαρτῶνται μόνο ἀπό τό **χρόνο τῆς χειροτονίας**. Καί ἂν θέλουμε νά δοῦμε μέ πιό ταπεινό βλέμμα τό συλλείτουργο τῶν πρεσβυτέρων, θά συνιστοῦσαμε νά προΐστανται καθένας μέ τή σειρά.

- Καί ἂν οἱ συμπρεσβύτεροι ὑποχωροῦν «ἀλλήλοις», ὡς ἴσοι ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, πολύ περισσότερο κάτι τέτοιο ἰσχύει γιά τούς λεγομένους «ἀρχιμανδρίτες». Ἄραγε οἱ νεαροί, ἰδίως, ἀρχιμανδρίτες, πού δέν ἔκαναν σέ Μοναστήρι οὔτε μία ἐβδομάδα, αἰσθάνονται ὁμορφα νά προΐστανται σεβασμίων πρεσβυτέρων, λευκανθέντων στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας;

- Ὁ γνωστός ἔγγαμος πρεσβύτερος **π. Ἐλευθέριος Χαβάτζας**, εὐλαβῆς καί λόγιος κληρικός, πού ἀξιώθηκε ἀπό τά πολλά του παιδιά νά δῆ δύο πρεσβυτέρους, μέ ζήλο μάλιστα πολύ, σέ σχετικό ἄρθρο του σημειώνει καί τά ἑξῆς:

«Γιά νά χαρίζουν τά διάσημα τοῦ ἀρχιμανδρίτου ὠρισμένοι ἐπίσκοποι ἐπικαλοῦνται τήν προτροπή τοῦ ἀποστόλου Παύλου: “Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καί διδασκαλία” (Α΄ Τιμ. ε΄ 17).

Ἄλλ’ ἄραγε “οἱ καλῶς προεστῶτες καί κοπιῶντες” εἶναι ὅπωςδήποτε οἱ εἰκοσιτετράχρονοι ἢ τριαντάχρονοι ἢ ὅποιας ἡλικίας Ἀρχιμανδρίτες, καί μόνον αὐτοί; Εἶναι δυνατόν νά ἰσχύει αὐτό γενικά καί μόνο ἐπειδή εἶναι ἄγαμοι;...

... Ἀξιοσημείωτον εἶναι ἐπίσης τό ὅτι ἡ πληθώρα τῶν ἀγάμων ἱερέων στίς πόλεις καί ἡ ὑπέρβασις ἱερατικῆς ἐξουσίας ζημιώνει καί τόν γνήσιο Ὁρθόδοξο Μοναχισμό, στούς χώρους τῶν ὁποίων ἔχουμε γνωρίζει Ἁγίους ἱερομονάχους ὑψηλοῦ καί μεγάλου πνευματικοῦ βεληνεκοῦς...

... Προσωπικά θεωροῦμε, ὅτι θά ἦταν πολύ χρήσιμο νά ἐκλείψουν πλήρως τά ὄφφικια, τά ὁποῖα ἄλλοτε εἶχαν περιεχόμενο, σήμερα ὅμως ἔχουν καταστήσει προνόμια πού χρησιμοποιοῦνται συχνά γιά νά προβάλλουν τούς ἡμετέρους καί νά ταπεινώσουν τούς ἀνεπιθυμητούς».

- Ἄς κλείσουμε μέ τόν πρεσβύτερο τῆς Ἀντιοχείας καί ἐπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως **Ἰωάννη (τόν Χρυσόστομο)**: «Ἀφοῦ ἔχουμε τόσο σπουδαῖο ἀρχιερέα, ἅς Τόν μιμηθοῦμε κι ἅς ἀκολουθοῦμε τά ἴχνη Του. Δέν ὑπάρχει ἄλλη θυσία. Ἡ δική Του, μοναδική, αὐτή μᾶς καθάρισε. Ὑστερα ἀπ’ αὐτό ἀπομένει φωτιά καί κόλασις, γιά ὅσους δέν τήν δέχονται. Γι’ αὐτό παντοῦ τονίζει ὁ Παῦλος, ὅτι ἕνας ἱερέας ὑπάρχει καί μία θυσία. Γιά νά μὴ νομίζη κανεῖς, ὅτι ὑπάρχουν πολλές θυσίες, κι ἔτσι ἀμαρτάνει ἀδιάντροπα» (Ε.Π.Ε. 24,530).

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἐκλογή τοῦ Θεοῦ

Ρωμ. θ' 8-11

Παιδιά τῆς πίστεως (στ. 8)

Κριτήριο γιὰ νὰ θεωρῆται κανεὶς παιδί τοῦ Θεοῦ, ποῖο ἀπὸ τὰ δύο εἶναι: Ἡ φυσικὴ τοῦ γέννησις ἀπὸ χριστιανούς γονεῖς, ἢ ἡ προσωπικὴ τοῦ ἀναγέννησις καὶ ἡ προσωπικὴ τοῦ πίστις; Ἀσφαλῶς τὸ δεύτερο. Εἶναι δυνατόν ὅμως κάποιος νὰ ἔχη προγόνους χριστιανούς, καὶ ὁ ἴδιος νὰ μὴ πιστεῦν στὴν «ἐπαγγελία» τοῦ Θεοῦ, στὴν αἰώνια ζωή. Καὶ τὸ ἀντίθετο, εἶναι δυνατόν κάποιος νὰ προέρχεται ἀπὸ γονεῖς ἀθέους ἢ καὶ εἰδωολάτρες, καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἔχη ἐκούσια ἐνταχθῆ στὸ κῶρο τοῦ Θεοῦ, ποῦ εἶναι ὁ κῶρος τῆς πίστεως.

Αὐτό, τὸ τόσο ἀπλό γιὰ μᾶς σήμερα, δὲν ἤθελαν νὰ τὸ καταλάβουν ἢ νὰ τὸ ἀποδεχθοῦν οἱ Ἰσραηλίτες. Καὶ ἰσχυρίζονταν, ὅτι εἶναι παιδιά τοῦ Ἀβραάμ καὶ παιδιά τοῦ Ἰσραὴλ μόνο καὶ μόνο διότι κατάγονταν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ. Μέ βᾶσι δὲ αὐτὸ τὸν παραλογισμό, ποῦ καταργοῦσε τὴν προσωπικὴ ἀξία τοῦ ἀτόμου καὶ καθιέρωνε τὴν κληρονομικῶ δικαίω ἀξία, οἱ Ἰσραηλίτες δημιουργοῦσαν προβλήματα καὶ στὸν κήρυκα τῶν ἐθνῶν Παῦλο.

• Τοῦ ἔλεγαν, ὅτι ὁ Θεὸς μόνο σέ Ἰσραηλίτες ἔδωσε τὴν ἐπαγγελίαν.

• Ἐπίσης κατηγοροῦσαν τὸν Παῦλο, ἐμμέσως δὲ καὶ τὸν Θεό, ὅτι κάνει ἀδικία. Ὑποσχέθηκε στους Ἰσραηλίτες; Ἀφοῦ ὑποσχέθηκε, γιατί τὸ δῶρο τῆς σωτηρίας τὸ δίνει τώρα καὶ σέ ἄλλους; ἤθελαν, δηλαδή, οἱ ἰουδαίζοντες νὰ κατοχυρώσουν καὶ Γραφικὰ τὸν ρατσισμό τους.

Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος ἐπιμένει στὸ ὅτι ἡ δικαιοσύνη προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό. Δίνεται στους ἀνθρώπους τῆς πίστεως, ὄχι σέ ὅσους μὲ τυπικὰ

ἔργα ἢ μὲ τυπικὴ ἔνταξι σ' ἓνα κῶρο νόμιζαν, ὅτι τοὺς... χρωστάει ὁ Θεὸς τὴ σωτηρία.

• Ὅσο γιὰ τὴν ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, αὐτὴ ἰσχύει. Ἀλλὰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ δὲν εἶναι τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας. Λέει στή συνέχεια ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Τοῦτ' ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος: Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρα υἱός*» (στ. 8-9). Δηλαδή: Τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ὅσοι γεννιῶνται κατὰ φυσικὸ τρόπο, ἀλλ' ὅσοι γεννιῶνται κατὰ τὴν ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ. Νὰ ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ: Τὸν ἴδιο καιρὸ θὰ ἔλθω πάλι καὶ ἡ Σάρρα θὰ ἔχη υἱό.

Ὁ Ἀβραάμ εἶχε καὶ παιδί τῆς σαρκός, τὸν Ἰσμαήλ, ποῦ εἶχε ἀποκτήσει ἀπὸ τὴν δούλην Ἄγαρ. Εἶχε καὶ παιδί «τῆς ἐπαγγελίας», τὸν Ἰσαάκ, ποῦ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν νόμιμη σύζυγο, τὴ Σάρρα.

Θαυμασιὴ γέννησις καὶ ἀναγέννησις (στ. 9)

Πῶς γεννήθηκε ὁ Ἰσαάκ; Ἐπειδὴ ἀπλῶς καὶ μόνο τὸ εἶπε ὁ Θεός; Ὅχι. Γεννήθηκε, διότι πίστευσε ὁ Ἀβραάμ στὴν ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ. Ἄρα παιδιά τοῦ Ἀβραάμ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς πίστεως. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ ὁ Ἀβραάμ περισσότερο θεωρεῖται πατέρας τῶν ἐξ ἐθνῶν χριστιανῶν, παρά πατέρας τῶν ἐξ Ἰσραὴλ χριστιανῶν. Ἡ πίστις στὰ ρήματα τοῦ Θεοῦ παίξει ρόλο στὸ θέμα τῆς δικαιοσύνης. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «*Οὐ κατὰ νόμον φύσεως, οὐδέ κατὰ δύναμιν σαρκός, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ἐπαγγελίας*» (Ε.Π.Ε. 17,286).

• Πώς γεννιέται ένας χριστιανός; Μέ το θέλημα του Θεού, στο οποίο όμως δίνεται πίστις και ύπακοή. «*Ἐπίστευσεν Ἀβραάμ τῷ Θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην*» (Ρωμ. δ' 3. Γεν. 15' 6). Ὁ Ἰσαάκ γεννήθηκε μέ τήν πίστιν στόν παντοδύναμο λόγο τοῦ Θεοῦ.

• Ὁ χριστιανός γεννιέται μέ τήν πίστιν στόν παντοδύναμο Θεό Λόγο, πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς. Γεννιέται μέσα ἀπό τήν κολυμβήθρα. Μόνη τῆς ἡ κολυμβήθρα δέν μπορεῖ νά δώσει χριστιανό, παιδί τοῦ Θεοῦ. Ἡ χάρις τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ, οἱ εὐχές τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἡ πίστις τοῦ βαπτιζομένου καθιστοῦν τήν κολυμβήθρα τί μήτρα γιά τί νέα μας γέννησι. Ἔτσι γινόμεσθε «*τέκνα τῆς ἐπαγγελίας*». Μέ τί συνειδητή προσοχή στά ρήματα τοῦ Θεοῦ, μέ τί συνειδητή πίστιν, μέ τί συνειδητή ὑπακοή στά λόγια τοῦ Θεοῦ. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «*Οὐκ ἡ δύναμις τῆς νηδύος, ἀλλ' ἡ τῆς ἐπαγγελίας ἰσχὺς ἔτεκε τό παιδίον. Οὕτω καί ἡμεῖς γεννώμεθα διά τῶν τοῦ Θεοῦ ρημάτων. Ἐν γάρ τῇ κολυμβήθρᾳ τῶν ὑδάτων ρήματά ἐστι τοῦ Θεοῦ τά γεννῶντα ἡμᾶς καί διαπλάττοντα. Εἰς γάρ ὄνομα Πατρός καί Υἱοῦ καί ἁγίου Πνεύματος βαπτιζόμενοι γεννώμεθα. Αὕτη δέ οὐκί φύσεως, ἀλλ' ἐπαγγελίας Θεοῦ ἡ γέννησις*» (Ε.Π.Ε. 17,286).

Μετὰ φρασίς: Ὅχι ἡ δύναμις τῆς κοιλίας, ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς ὑποσχέσεως γέννησε τό παιδί (τόν Ἰσαάκ). Κι ἡμεῖς γεννώμεθα μέ τά λόγια τοῦ Θεοῦ. Στό νερό τῆς κολυμβήθρας τά λόγια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνα, πού μᾶς γεννοῦν καί μᾶς ἀναπλάθουν. Ἡ ἀναγέννησίς μας στό βάπτισμα γίνεται στό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτή ὅμως ἡ γέννησις δέν ἀνήκει στή φύσιν, ἀλλά στήν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ.

• Κάθε Ἰσραηλίτης εἶχε τί σφραγίδα τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Ἀλλ' ἡ προσωπική του πλέον πίστις καί ζωή τόν καθιέρωναν, ὅσο μεγαλύτερον, γνήσιο παιδί τῆς ἐπαγγελίας. Κάπως ἔτσι συμβαίνει καί μέ τόν νηπιοβαπτισμό. Τό παιδί ἀγιάζεται μέ τό Βάπτισμα. Ἀλλ' ἡ προσωπική του πίστις καί ζωή, σάν μεγαλώσῃ, τό ἀξιώνουν νά γίνῃ παιδί τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἐπεράνω τῶν φυσικῶν νόμων (στ. 10)

Ἡ σωτηρία δίδεται κατὰ χάριν. Οὔτε τήν

ἀξίζουμε μέ τά ἔργα μας, οὔτε τήν κληρονομοῦμε κατὰ φυσικό τρόπο. Τά ὅσα, λοιπόν, περιπρογνώσεως καί προθέσεως τοῦ Θεοῦ λέγονται, ἄς μὴν ἐκλαμβάνονται ὡς καταλυτικά τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ἢ ὡς ἀδικία τοῦ Θεοῦ. Λέγονται, γιά ν' ἀποκλεισθοῦν τά δύο πού προέβαλλαν οἱ Ἰουδαῖοι:

• Τό ἕνα: Καταγόμεθα ἀπό τόν Ἀβραάμ. Ἄρα κληρονομική ἡ σωτηρία!

• Τό ἄλλο: Τηροῦμε «ἔργα» τοῦ Νόμου. Σωζόμεσθε! Ἄρα ἀξιομισθία!

Οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο. Μᾶς σώζει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού ἔχει τήν προαίρεσιν νά μᾶς σώσῃ. Δίδει «*τὴν ἐπαγγελίαν*», χρησιμοποιώντας θαυμαστό τρόπο. Θαῦμα τοῦ Θεοῦ δέν ἔγινε μόνο στή Σάρρα. Ἔγινε καί στή Ρεβέκκα, τήν γυναῖκα τοῦ Ἰσαάκ. Καί στή Ρεβέκκα λειτούργησε ὁ νόμος τῆς «*ἐπαγγελίας*». Κατὰ θαυματουργικό τρόπο γέννησε δύο υἱούς, δίδυμους, τόν Ἡσαῦ καί τόν Ἰακώβ: «*Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καί Ρεβέκκα ἐξ ἑνός κοίτην ἔχουσα, Ἰσαάκ τοῦ πατρός ἡμῶν*» (στ. 10). Δηλαδή: Καί ἡ Ρεβέκκα ἀπέκτησε παιδιά ἀπό τόν ἴδιο ἄνδρα, τόν Ἰσαάκ, τόν πατέρα μας.

Ἐπαγγελία! Εἶναι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, πού ἀνατρέπει φυσικούς κάποτε νόμους. Ὁ φυσικός νόμος ἔλεγε: Ἀδύνατον ἡ τεκνοποιΐα. Ἡ Ρεβέκκα δέν μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ παιδί. Ἡ ἐπαγγελία, τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ἔλεγε: Ναί στήν τεκνοποιΐα τῆς Ρεβέκκας. Ἀποκτᾶ δύο δίδυμα.

• Ὁ φυσικός νόμος ἔλεγε: Στόν πρωτότοκο Ἡσαῦ, πού βγῆκε πρῶτος ἀπό τί μήτρα τῆς Ρεβέκκας, σ' αὐτόν ἡ εὐλογία. Ἡ ἐπαγγελία ἔλεγε διαφορετικά. Υἱός ἐπαγγελίας, υἱός εὐλογίας θά γινόταν καί ἔγινε ὁ Ἰακώβ.

Ἀπό τόν Θεό, ὄχι ἀπό τά ἔργα μας (στ. 11)

Ὁ Θεός προτοῦ νά γεννηθοῦν τά δύο παιδιά, ὁ Ἡσαῦ καί ὁ Ἰακώβ, καί προτοῦ πράξουν κάτι καλό ἢ κακό, ἤξερε τήν ἐξέλιξίν τους. «*Μήπω γάρ γεννηθέντων μηδέ πραξάντων τι ἀγαθόν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογίην τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μὲνη, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος*» (στ. 11). Δηλαδή: Πρὶν ἀκόμα γεννηθοῦν τά παιδιά (τῆς Ρεβέκκας), πρὶν πράξουν τό καλό ἢ τό κακό ἔχει τήν πρόθεσιν Του ὁ Θεός.

• Αναφέρει ο Παῦλος τὴν κατὰ πρόθεσι Θεοῦ ἐκλογή τοῦ Ἰακώβ (τοῦ μετέπειτα Ἰσραήλ), διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἀμφισβητοῦσαν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὸν Ἰακώβ. Καυχόνταν, ὅτι ἦσαν «ἐξ Ἰσραήλ», δηλαδή, ἀπὸ τὸν Ἰακώβ. Πῶς, λοιπόν, πῆ φαινομενικὴ αὐτὴ ἀδικία τοῦ Θεοῦ τὴν δέχονταν, καὶ δὲν δέχονταν τὴν ὑποτιθεμένη ἀδικία τοῦ Θεοῦ, ὅτι δὲν λαμβάνει πρωτίστως ὑπ' ὄψι Του τὴν Ἰσραηλιτικὴ καταγωγή τους καὶ τὰ τυπικά τους ἔργα; Ἀλλὰ καὶ ἡ περίπτωσις τοῦ Ἡσαῦ δὲν φανέρωνε ἄδικη μεταχείρισι τοῦ Θεοῦ.

• Τὰ πρῶτοτόκια δὲν ἀποτελοῦσαν προϋπόθεσι σωτηρίας. Ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς ἔδιναν κάποιο προβάδισμα. Τὰ ἀξιώματα δὲν φανερόνουν εἰδικὴ εὐνοία τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, ὅσο σπουδαιότερη κατὰ κόσμον θέσι ἔχει κάποιος, τόσο περισσότερο κινδυνεύει νὰ καθῆ. Πρωτοκαθεδρίες δὲν χαρίζει ὁ Θεός. Ἀπὸ πῆ σωτηρία ὅμως κανέναν δὲν ἀποκλείει.

• Ἡ πρόγνωσις τοῦ Θεοῦ δὲν ἦταν αὐθαίρετη. ἤξερε ὁ Θεός τὸ ρόλο, πού τὰ δύο ἀδελφία θὰ ἐπαιζαν στὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἡσαῦ ἦταν πονηρός, ὁ Ἰακώβ, ἀγαθός. Γίνεται ὅ,τι ὁ Θεός θέλει, ὅχι ὅ,τι νομίζουμε ὅτι ἀξίζουμε. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Οἱ τεχνέτιες τοῦ αὐτοῦ πατρός ὄντες, τῆς αὐτῆς μητρός, τὰς αὐτὰς λύσαντες ὠδῖνας, καὶ ὁμοπάτριοι ὄντες καὶ ὁμομήτριοι, καὶ πρὸς τούτοις καὶ δίδυμοι, οὗ τῶν αὐτῶν ἀπήλασαν... Ἐπειδὴ ὁ μὲν πονηρός,

ὁ δὲ ἀγαθός ἦν. Καίτοι μηδέπω γεννηθέντων, ὁ μὲν ἐτιμᾶτο, ὁ δὲ κατεδικάζετο... Οὐκ ἀναμένει ὁ Θεός, καθάπερ ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν πράξεων ἰδεῖν τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτων οἶδε τίς μὲν ὁ πονηρός, τίς δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος» (Ε.Π.Ε. 17,292-294). Μετάφρασις: Καὶ οἱ δύο (Ἡσαῦ καὶ Ἰακώβ) ἦσαν ἀπὸ τὸν ἴδιο πατέρα, ἀπὸ τὴν ἴδια μητέρα, καὶ ἀκόμα ἦσαν δίδυμοι. Καὶ ὅμως δὲν ἀπέπλασαν τὰ ἴδια... Ἐπειδὴ ὁ ἕνας ἦταν πονηρός (ὁ Ἡσαῦ), ὁ ἄλλος καλός (ὁ Ἰακώβ). Καὶ προτοῦ καὶ οἱ δύο νὰ γεννηθοῦν ὁ ἕνας ἐτιμᾶτο, ὁ ἄλλος καταδικαζόταν. Δὲν συμβαίνει μὲ τὸ Θεό ὅ,τι συμβαίνει μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν περιμένει τὸ τέλος τῶν πράξεων, γιὰ νὰ δῆ ποιός εἶναι ἀγαθός καὶ ποιός πονηρός. Πρὶν νὰ γίνουν οἱ πράξεις, τίς γνωρίζει καὶ εἶναι σημειωμένος στὴν παγγνωσία του ὡς καλός ἢ ὁ κακός.

• Ἄν οἱ πράξεις τῆς ζωῆς μας εἶναι μία κινηματογραφικὴ ταινία, αὐτὴν τὴν ταινία οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἄγγελοι θὰ τὴν δοῦν στό τέλος, ὅταν θὰ γίνῃ ἡ δευτέρα παρουσία. Ὁ Θεός ὅμως τὴν ἔχει δεῖ προκαταβολικά. Ὁ Θεός ὡς παντογνώστης ξέρει ὅχι μόνο αὐτὰ πού γίνονται ἢ ἔγιναν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πού θὰ γίνουν. «Καὶ τὰ μῆπω πεπραγμένα γεγραμμένα Σοι τυγχάνει», λέμε στὴν ἀκολουθία τῆς θ. Μεταλήψεως.

π. Δ. Α.

Προσφορά Ἑρμηνευτικῶν ἔργων

Προσφορά γιὰ τοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας. Προσφορά 10 τόμων.

• Οἱ 14 ἐπιστολές τοῦ Παύλου, οἱ ἑπτὰ Καθολικές, τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιο, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων,

ἔρμηνευμένα ἀπὸ τὸν ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη, σὲ 10 τόμους καλλιτεχνικῆς βιβλιοδεσίας, ἀπὸ 200 εὐρώ, μόνο 120 εὐρώ. Ἡ προσφορά ἀποστέλλεται ἐπὶ ἀντικαταβολῇ. Παραγγελίες στὰ τηλέφωνα: 2103212713 καὶ 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ναός τοῦ Θεοῦ

Ἔθε ἄνθρωπος εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ: «Οὐκ οἶδατε ὅτι ναός Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς» (Α' Κορ. γ' 16-17).

• Ἐνα ναό τόν διατηροῦμε καθαρό. Ἐτσι καθαρίζουμε καὶ τὸ ναό τῆς ὑπάρξεώς μας. Ὁ τρόπος καθαρισμοῦ εἶναι ἡ μετάνοια.

• Σ' ἕνα ναό δέν ἐπιτρέπουμε νά μπαίνουν ἀκάθαρτα ζῶα. Δυστυχῶς ἐπιτρέπουμε στόν ἐμψυχο ναό τῆς ὑπάρξεώς μας, νά μπαίνουν καὶ νά κοπρίζουν τὰ ἄγρια θηρία τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ φιληδόνων παθῶν. • Δέν ἔχουμε δικαίωμα νά φθείρουμε τὸ ναό τοῦ σώματός μας, μέ τὰ αἰσχρά πάθη. «Εἴ τις τὸν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς».

• Φθορά τοῦ ναοῦ τοῦ σώματός μας εἶναι συνήθειες θανατηφόρες, ὅπως τὸ τσιγάρο. Εἶναι ἡ ἀκολασία, πού ἐκτρέπει τὸ σῶμα ἀπὸ τὴ φυσική του χρήσι καὶ τὸ καθιστᾷ σκεῦος διαφθορᾶς καὶ παρά φύσιν ἐκτροπῆς. Εἶναι τὰ ναρκοτικά, ἢ τὰ σαρκικά πάθη, πού κάποτε σφραγίζουν τὸ σῶμα μέ τὴ φρικτὴ σφραγίδα τοῦ ξητζ.

• Εἴμαστε ναός τοῦ Θεοῦ! Ἄς μὴ λησμονοῦμε τὴ βεβήλωσί του. Πῆρε φραγγέλιο ὁ Κύριος καὶ ἐξεδίωξε τοὺς βεβήλους τοῦ ἱεροῦ χώρου (Ἰωάν. β' 15). Ἄς προσέξουμε. Διότι τὸ φραγγέλιο τῆς τιμωρίας κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη θά ἐκδιώξη ἐκείνους, πού βεβήλωσαν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ τους καὶ παρέμειναν

ἀμετανόητοι. Θά τοὺς ἐκδιώξη ἀπὸ τὸν ἀχειροποίητο ναό (Β' Κορ. ε' 1) τῆς οὐρανοῦ βασιλείας.

• Ὁ προσωπικός μας ναός εἰσάγεται στό ναό τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ ἔχουμε τὴν ὑπόσχεσι τοῦ Σ·υ·ν: Συζήσομεν - Συμβασιλεύσομεν - Συνδοξασθῶμεν.

Ἀπανωτές οἱ θεομηνίες

Ἦάνω πού ὄλοι περιμέναμε «καλύτερες» ἡμέρες, ὕστερα καὶ ἀπὸ τίς ἐκλογές τῆς 25ης Ἰουνίου, ἦρθαν ἀλλεπάλληλες καταστροφές καὶ ἀπὸ πυρκαγιές καὶ πλημμύρες. Φωτιές μεγάλες στὴ Ρόδο, στὴν Πάρνηθα, στὴ Φθιώτιδα, στὴ Βοιωτία, καὶ κυρίως στόν Ἑβρο. Ἐκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα κήκαν κοντὰ σέ χωριά τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως. Ἄλλ' ἢ φωτιά, πού κράτησε πάνω ἀπὸ δέκα πέντε ἡμέρες, ἦταν ἐκείνη στὴ Δαδιά, στόν ἐθνικό δρυμό. Ὅ,τι εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὴν περυσινὴ πυρκαγιά στὴ Δαδιά καταστράφηκε μέ τὴν φετινὴ!

• Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν καύσωνα καὶ τίς ἀλλεπάλληλες πυρκαγιές, ἦλθαν οἱ καταρακτώδεις βροχές καὶ οἱ πλημμύρες. Ὅταν ἡ Μαγνησία (Βόλος) δέχεται σέ δύο ἡμέρες τίς ποσότητες τοῦ νεροῦ πού δέχεται ἡ Γερμανία ὁλόκληρη μέσα σ' ἕνα χρόνο, ὅταν οἱ κάμποι τῆς Θεσσαλίας μετατρέπηκαν σέ ἀπέραντες λίμνες καὶ καλύφθηκαν οἱ καλλιέργειες, τὰ σπίτια, τὰ νοικοκυριά, ὅταν ἔσπασαν γέφυρες καὶ φούσκωσαν οἱ δρόμοι, ὅταν οἱ γραμμές τοῦ τρένου τινάχτηκαν σάν νά βομβαρδίστηκαν καὶ μετετέθηκαν, ὅταν ἔπαυσε οἰαδήποτε ἐπικοινωνία μεταξύ Βόλου καὶ Πηλίου, ὅταν τὰ φράγματα Καρδίτσας καὶ Τρικάλων ἔσπασαν καὶ τὰ ὄρητικὰ νερά ἔκαναν νά ξεχειλίση καὶ

ὁ Πηνηϊός, ὅταν οἱ κάτοικοι ὄχι μόνο ἔχασαν (οἱ περισσότεροι) τὸ νοικοκυριό τους, καὶ ἔμειναν γιὰ πολλές ἡμέρες χωρὶς ἠλεκτρικό ρεύμα, χωρὶς νερό, χωρὶς τὰ στοιχειώδη τρόφιμα γιὰ συντήρησι, ὅταν δέκα πέντε ἄνθρωποι πνίγηκαν στὰ ἄγρια καὶ βρώμικα νερά, ὅταν ὁ καθημερινὸς ἐφιάλτης κατατρόμαζε τοὺς κατοίκους, τὸ λιγώτερο πού εἶχαμε νὰ κανουμε, εἶναι νὰ μιλάμε γιὰ **εὐθύνες** τοῦ «ἐπιτελικοῦ κράτους»!

• Μποροῦμε ὅμως νὰ μιλάμε γιὰ τὴν καλὴ **ὄψι τῆς ἀγάπης**, ὅπως αὐθόρμητα ὤρμησε καί, ἄς ἐπιτραπῆ νὰ ποῦμε, νίκησε τὴν ὀρμὴ τῶν ὑδάτων. Καί τὸ κράτος βεβαίως κινητοποιήθηκε ἄμεσα. Ἄλλὰ καὶ ἄλλοι φορεῖς, μέ πρωτοστάτη τὴ συγκινητικὴ καὶ θερμὴ **παρουσία τῆς Ἐκκλησίας**, τῶν ἐπισκόπων, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῶν ἀπλῶν ἱερέων μας, ἀλλὰ καὶ ἀνωνύμων ἐθελοντῶν, πού προσέτρεξαν ἀμέσως νὰ καλύψουν στοιχειώδεις ἀνάγκες τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀστέγων.

• Ἡ **ἀγάπη** ἔγινε **φιλοξενία**. Ἡ ἀγάπη ἔγινε **συλλογὴ** τῶν πλέον ἀναγκαίων γιὰ τὴν διαβίωσι. Ἡ ἀγάπη **ἀνοίξε σπίτια** διάπλατα καὶ φιλοξένησε ἀδελφούς ρακένδου-

τους πλέον. Ἡ ἀγάπη χτύπησε τίς καμπάνες γιὰ **συναγερμό** προσφορᾶς. Ἡ ἀγάπη ἀνοίξε πορτοφόλια (δυστυχῶς ὄχι πολλὰ καὶ ὄχι τῶν πλουσίων!) καὶ μοιράστηκαν καθὼς **«ἐκαστος εἶχε χρεῖαν»**. Ἡ ἀγάπη μετέτρεψε **ναοὺς** σέ πρόχειρα ξενοδοχεῖα, τοὺς γέμισε μέ στρώματα καὶ ράτζα!

• Μαζί ὅμως μέ τὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ καὶ τὴν εὐγενέστατη προσφορὰ του, οἱ πονεμένοι καὶ ἄστεγοι ζητοῦν τὴν ἄμεση παρουσία ὅλων ἐκείνων τῶν **κρατικῶν φορέων**. Δέν θέλουν προχειρότητες. Θέλουν στερεὰ δουλειὰ καὶ ἔργα **ἀντοχῆς καὶ μουνιμότη-τας**. Οἱ δρόμοι πρέπει νὰ ξαναφτιαχτοῦν. Τὰ ἀπέραντα ἔλη μέ τὰ βρώμικα λασπόνερα νὰ ξαναγίνουν κάμποι πρὸς **καλλιέργεια**. Τὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες ψόφια ζῶα γρήγορα νὰ ἀπομακρυνθοῦν, γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ ὑγειονομικὲς ἐπιπτώσεις.

• Καί πάνω ἀπὸ ὅλα: Νὰ πάψουν τὰ **πανηγύρια** καὶ τὰ γλέντια καὶ τὰ ὀργιῶδη πάρτυς σέ καιρούς καὶ χώρους **ἐθνικοῦ πένθους**. Καί φυσικὰ οἱ πρῶτοι, πού ὀφείλουμε νὰ ταπεινωθοῦμε καὶ νὰ συμμετάσχουμε στὸ δράμα τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν μας, εἴμαστε οἱ πιστοὶ τῆς Ἐκκλησίας.

• Εἰλικρινὰ προκαλεῖ τὸ ν' ἀκοῦς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος **θρῆνο καὶ κοπετό**, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ βλέπης σέ ἠλεκτρονικὰ ἐκκλησιαστικὰ «σάϊτ» εἰκόνες «βυζαντινῆς μεγαλοπρέπειας (!) καὶ θρησκευτικὰ πανηγύρια «τρικούβερα». Ἐπὶ τέλους τὸ **δράμα** τῶν ἀδελφῶν μας πότε θὰ γίνη καὶ δικό μας δράμα, καὶ τὸ **κλᾶμα** τους δικό μας κλᾶμα, καὶ ἡ ἄμεση **ἀνάγκη** τους δική μας θερμὴ ἀγάπη;

*Ἄντρας περιφέρει τόν... ἄντρα του!

Ἢ ἐν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ πορεία τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, πού λέγεται ΣΥΡΙΖΑ. Οὔτε μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ τί θὰ κάνη στὸ μέλλον ὁ ἀποσυρθεὶς λόγω ἐκλογικῆς ἀποτυχίας, ὁ κ. Τσίπρας! Ἐνὰ μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ αὐτὸ τὸ ἓνα ἀφορὰ ὄχι μόνο στὸ κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ καὶ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 -105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησίᾳ συνδρομῆ:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγῆς καὶ ἐπιστολῆς:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

στό κόμμα πού κυβερνᾶ καί σήμερα τόν τόπο μας. Εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ κυβερνωῦτος κόμματος καί Πρωθυπουργός **κ. Κυριάκος Μητσοτάκης** δήλωνε μέ θρασύτητα, ὅτι εἶναι ὁμοφυλόφιλος, θά ἔχανε τουλάχιστον τούς μισοῦς ψηφοφόρους. Δέν εἶναι βεβαίως ὁμοφυλόφιλος. Εἶναι φυσιολογικός ἄνδρας μέ νόμιμη σύζυγο καί τρία παιδιά.

- Ἐτσι νομίζουμε, ὅτι ὁ λαός μας δέν ἀνέχεται, νά βγαίη ὁ πρῶν πρόεδρος τοῦ ΣΥΡΙΖΑ καί νά καυχᾶται ὅτι εἶναι ἐναντίον τοῦ κανονικοῦ γάμου καί νά ζη μέ βάσι ἑνός χαρτιοῦ πού ὀνομάζεται «**σύμφωνο συμβίωσης**».

- Ὅπως ἐπίσης ὁ λαός μας (πολύς ἢ λίγος δέν τό μετᾶμε!) δέν ἀνέχεται νά ἀπαιτῆ τήν προεδρία τοῦ κόμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως μία γυναίκα, πού χωρίς καμμία νομιμοποίησι συζῆ καί ἔχει μέ τόν «σύντροφό» τῆς παιδί! Τό παιδί φυσικά δέν φταίει τίποτε, ἀλλ' ἡ καταπάτησις τῆς νομιμότητος τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας θά τήν συνοδεύη ὡς «ἄτακτον» περὶ τὰ ἦθη, ὅσο κι ἂν ἔχη κάποια ὀξυδερκεια σὰ οἰκονομικά.

- Ὅπως ἐπίσης ὁ ἑλληνικός λαός, ἀλλά καί οἱ περισσότεροι ἀπό τόν πολιτικό κόσμον δέν μποροῦν ν' ἀνεχθοῦν τόν «**ἀλεξιπτωιστή**» στόν δημόσιο ἑλληνικό χώρο, τόν νεαρό, πού διεκδικεῖ τήν προεδρία τοῦ ΣΥΡΙΖΑ. Ὅσες διαφωνίες κι ἂν ἔχη κανεῖς μ' αὐτό τό κόμμα, δέν μπορεῖ ν' ἀρνηθῆ, ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν στελεχῶν του δέν εἶναι προκλητικά ἀνήθικοι καί ἀνώμαλοι!

Ὁ νεαρός, λοιπόν, ὁ νεοεφοπλιστής, ἦρθε ἀπό τήν Ἀμερική ζητώντας νά πάρη τὰ ἦνια ἑνός κόμματος καί νά «νικήσῃ», ὅπως λέει, τόν Μητσοτάκη!

- Πολλά λέγονται γι' αὐτούς πού πατρὸνάρουν τόν 35άρη! Ἄς ὀφθῶνται! Ἐμᾶς ἐδῶ ἕνα μᾶς προκαλεῖ **ἀηδία**: Ὁ νεαρός αὐτός καυχᾶται ὅτι εἶναι **ὁμοφυλόφιλος**, καυχᾶται ὅτι γιὰ γυναίκα ἔχει «παντρευτῆ» ἄντρα, βρίζη τήν Ἑλλάδα, διότι εἶναι καθυ-

στερημένη καί δέν ἔχει ἀκόμη νομιμοποίηση γάμο ὁμοφυλόφιλων, προβάλλει στό πρόγραμμά του τήν οὐσιαστική κατάργησι τῆς στρατεύσεως καί προτείνει μισθοφορικό στρατό (φυσικά ὁ νεόπλοτος νεαρός ἀπό τήν τσέπη του θά πληρώη τους μισθοφόρους!). Καί βέβαια στό φάκελο τῶν προγραμματισμῶν του (στήν κασσέλα του!) πρῶτος τοῦ στόχος, ἂν ποτέ γίνη Πρωθυπουργός, εἶναι ἡ Ἐκκλησία!

- Μή ρωτᾶτε, τό πῶς μέσα σέ λίγες μέρες κατάφερε ὁ 35ρης, πού οὔτε καν μέλος τοῦ ΣΥΡΙΖΑ ὑπῆρξε ποτέ, θάμπωσε μερικούς καί ἐμφανίζεται (πάντα με τόν... ἄντρα του δίπλα!) διεκδικητής τῶν πολιτικῶν δρωμένων στόν τόπο μας.

- Νά ρωτήσουμε τόν πρῶν ναύαρχο κ. Ἀποστολάκη καί τήν κ. Λινοῦ τό πῶς συμφύρονται μέ ἕνα τέτοιο πρόσωπο; Ἀπάντησι δέν θά πάρουμε. Κάτι ἄλλο ὅμως θά τό ρωτήσουμε:

—Κύριε Μητσοτάκη, ρωτήσατε τὰ μέλη τῆς **κοινοβουλευτικῆς σας ομάδας** καί τούς **ὑπουργούς** σας, ἂν συμφωνοῦν μ' αὐτό πού δυστυχῶς καί στίς προγραμματικές σας δηλώσεις ἔχετε «ὑποσχεθῆ»; Εἴμαστε σίγουροι, ὅτι ἀρκετοὶ τριγμοὶ θ' ἀκουστοῦν ἂν φέρετε πρὸς ψήφισι νομοσχέδιο γιὰ «γάμο» ὁμοφύλων ζευγαριῶν, μαζί μάλιστα μέ τεκνοθεσία τῶν διεστραμμένων αὐτῶν ζευγαριῶν!

—Κύριε Μητσοτάκη! Οἱ **δοκιμασίες**, πού συνεχῶς μᾶς βρίσκουν, εἶναι προκλήσεις τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἠθικῆς.

—Κύριε Μητσοτάκη! Ἀλλοίμονο, ἂν στή κασσέλα του νεότευκτου πολιτικοῦ προσφέρεται ὡς δῶρο τήν **καταρράκωσι** τῆς ἠθικῆς καί τιμιότητος, τήν νομιμοποίησι τῶν ΛΟΑΤΚΙ!

—Κύριε Μητσοτάκη! Ὁ λαός σᾶς ἐμπιστεύτηκε. Σᾶς βλέπει σοβαρό καί υπεύθυνο ἡγέτη. Θά εἶναι πολύ θλιβερό νά χάσετε τήν ἐμπιστοσύνη αὐτοῦ τοῦ λαοῦ καί ν' ἀναγκάσετε τήν Ἐκκλησία νά σᾶς πῆ τό «**Οὐκ ἔξεστί σου!**»!

Η πληθυσμιακή φρίκη!

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 2021 δημοσιοποιήθηκαν τὴν 1 Σεπτεμβρίου 2023. Ὁ μόνιμος ἀριθμὸς τῆς Ἑλλάδος μας εἶναι 10.482.487 ἄτομα, μειωμένα κατὰ 3,1% ἢ κατὰ 334.000 σὲ σύγκρισι μὲ δέκα χρόνια νωρίτερα. Παράλληλα αὐξάνεται διαρκῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων πού ἔχουν ξεπεράσει τὰ 80 χρόνια. Ἐνας στούς τρεῖς κατοίκους στή χώρα εἶναι ἄν τῶν 60 ἐτῶν.

• Ἄλλ' ἄς δοῦμε στατιστικά νούμερα:

— Ὁλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι **10.482.487**. Τό 48,9 τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἄνδρες, τό 51,1 εἶναι γυναῖκες.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων, πού ἔχουν ξεπεράσει τὰ **80 ἔτη** φτάνουν τὰ 766.043.

— Ἐνας στούς τρεῖς κατοίκους τῆς χώρας εἶναι ἄνω τῶν 60 ἐτῶν.

— Τὰ παιδιά μικρῆς ἡλικίας, μέχρι ἐννέα ἐτῶν, πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια ἦταν **1.049.839**. Μὲ τὴν τελευταία ἀπογραφή εἶναι **878.491**.

— Οἰκογενειακὴ κατάσταση: Ἐγγαμοὶ 4.790.000. Ἄγαμοὶ 4.220.000. Συγκατοίκησης ἀτόμων μὲ **σύμφωνο συμβίωσης 39.984**.

— Ἀριθμὸς νοικυριῶν: Ὅλα τὰ νοικυριά: 4.330.000. Ἐνα ἄτομο: 1.400.000. Δύο ἄτομα: 1.200.000. Τρία ἄτομα: 789.288. Τέσσερα ἄτομα: 645.032. **Πέντε ἄτομα καὶ πάνω: 264.197**. Δηλαδή ὅσοι ἔχουν πάνω ἀπὸ τρία παιδιά ὅλο καὶ λιγοστεύουν.

• Ἡ πιὸ φρικτὴ προειδοποίηση εἶναι ἡ μείωσις τῶν μικρῶν παιδιῶν, πού σημαίνει τρομακτικὴ μείωσις τῶν παιδιῶν. Φαντασθῆτε ὅσα θα ἦσαν τὰ βρέφη καὶ τὰ νήπια στήν Ἑλλάδα, ἂν οἱ ἐγκληματίες τῶν ἐκτρώσεων σταματοῦσαν τό φονικό τους ἔργο. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐγκληματίες εἶναι:

— **Πρῶτον**, οἱ **σύζυγοι** (πολλοὶ ἀπλῶς «σύντροφοι»), πού μόλις ἀντιληφθοῦν τό πρῶτο σκίρτημα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς σπεύδουν στόν ἐκτρωσιολόγο καὶ προσφέρουν τό ἀγγελούδι τους στή σφαγή.

Δέν αἰσθάνονται ἐκείνη τὴν ὥρα τό μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος.

— **Δεύτερον**, οἱ **ἐκτρωσιολόγοι** γιατροί, πού τρίβουν τὰ χέρια τους μὲ χαρά, σάν βλέπουν νέα ζευγάρια, νέους πελάτες, νέους συνενόχους στό ἐγκλημα τῆς βρεφοκτονίας. Οὔτε κἂν μία λέξι δέν λένε στό ζευγάρι, πού φορτώνεται τό βάρος τῶν τύψεων γιά ὅλη τους τὴ ζωὴ. Ψυχροὶ δολοφόνου. Μιμητὲς τοῦ Ἡρώδη. Τό κίνητρό τους ἓνα καὶ μόνο: Τὰ λεφτά! Λεφτά ἄς εἰσπράξουμε καὶ τό αἶμα τῶν ἀθῶων παιδιῶν δέν μᾶς νοιάζει...

— **Τρίτον**, ἡ **ἐλληνικὴ βουλή**, πού ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια νομιμοποίησε τό τραγικώτερο ἐγκλημα, τὴ βρεφοκτονία, τίς ἀμβλώσεις (ἢ ἐκτρώσεις), μὲ τό δολερό καὶ ἠλίθιο σύνθημα: «*Ἡ γυναῖκα της κάνει τό σῶμα της ὅ,τι θέλει!*»! Θά δῶστε, κύριοι πολιτικοί, λόγο στόν Θεό. Ἄν σεῖς καὶ οἱ φόνισσες γυναῖκες νομίζετε πῶς εἶναι δικό σας τό σῶμα, κάντε τό ὅ,τι θέλετε, καταστρέφοντας τό ὑπέροχο δῶρο τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' αὐτό πού βρῖσκεται ζωντανό καὶ μεγαλώνει ὡς ἄνθρωπος κανονικός καὶ αὐτόνομος, τό **κνοφορούμενο βρέφος**, δέν εἶναι σῶμα τῆς φόνισσας μάνας. Εἶναι ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ τέλους, σεβαστῆτε τον. Σκοτώνοντας παιδιά, σκοτώνετε τὴν Ἑλλάδα!

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καὶ γιά τό 2023

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιά τό ἔτος **2023**.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**